

ingen maa udøve Jagt fra Baade nærmere Kysten end 50 m. Den højtærede Minister har udtalt, at man maatte forstaa Bestemmelsen saaledes, at man fra Baaden maa skyde ind over det paagældende Bælte, og jeg vil gaa ud fra, at man, hvis man nedlægger Vildt i det omtalte Bælte, ogsaa maa hente det. Ministeren udtalte endvidere, at denne Bestemmelse var indført, hovedsagelig fordi man mente derved bedre at kunne hindre ulovlig Jagt. Det tror jeg absolut ikke, man kan, og jeg tror heller ikke, at en saadan Bestemmelse vil være nødvendig. Man kunde fristes til at tro, at den særlig tog Sigte paa at forhindre en bestemt Del af Befolkningen i at drive ulovlig Jagt, nemlig dem, der har Baad. Jeg ved ikke, om man kan paavise, at visse Dele af Befolkningen har udøvet ulovlig Jagt i større Udstrækning end andre. Og en Bestemmelse som denne vil paa ingen Maade hindre, at andre Erhverv end Fiskerne driver ulovlig Jagt. Jeg vil derfor henstille, om den højtærede Minister kunde tænke sig at modtage en Ændring til denne Paragraf. I samme Paragraf staar der, at Jagt paa Isen heller ikke maa finde Sted nærmere Land end 50 m, og i § 5 bestemmes det, at ingen maa færdes med Skydevaaben udenfor de almindelige offentlige Veje og Stier. Jeg vil dog antage, at man vil fortolke disse Bestemmelser saaledes, at man kan færdes med Skydevaaben paa Isen paa dette 50 Meters Bælte fra Land, da man ellers ikke kan komme ud over de 50 m for at udøve Jagt, hvor den er tilladt, idet der jo ikke er Stier og offentlige Veje paa Isen.

Fiskerne har overfor Folketingets Udvalg fremsat Ønske om, at Jagttegnet, for saa vidt man overhovedet skulde have det indført, kunde udleveres gratis til dem, der udøver Jagt, hvor Jagten er fri. Det oprindeligt i Folketinget fremsatte Lovforslag gik ud paa, at man skulde betale 5 Kr. for Retten til at udøve Jagt paa egen Grund, 10 Kr. for Jagt paa lejet Grund i samme Kommune, 10 Kr. for at udøve Jagt, hvor Jagten er fri, og endelig 20 Kr. for Retten til at udøve Jagt overalt i Landet, altsaa i flere Kommuner. I Folketinget enedes man om to Bestemmelser, nemlig for det første, at Jagttegn skulde løses overalt, og for det andet, at man skulde betale 2 Kr. for Tegn, der gav Ret til Jagt paa egen Grund, og 20 Kr. for andre Jagttegn. En saadan Bestemmelse vilde være meget uheldig for Fiskerne. Det vilde være urimeligt, om en fattig Fisker, som maaske paa Grund

af den haarde Nødvendighed griber Bøssen for at skaffe sig en Fugl til Middag eller til Salg, skulde løse Jagttegn til 20 Kr. Det vil være vanskeligt for ham at forstaa, at dette er rimeligt. Man burde skelne mellem Jagten paa Land og Jagten paa Have, Fjorde og Vige, hvor Jagten er fri ifølge § 5. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at der foretages en Ændring i den Retning, at der for Jagttegn, som giver Ret til Jagt disse Steder, ydes samme Betaling som for Tegn, der giver Ret til Jagt paa egen Grund.

Med Hensyn til Fredningen har vi fra Fiskeriets Side foreslaet nogle Ændringer, som jeg kortelig skal nævne. Fiskerne vil gerne være med til at bevare den danske Fuglefauna, men ikke paa den Maade, at de afskæres fra at hente sig en Fugl til Husholdningen eller til Salg, idet mange Fiskere har en ret væsentlig Biindtægt ved Jagten. Jeg vilde nødig have en Jagtlov, der gjorde dette umuligt, og ønsker derfor en Ændring i Fredningsbestemmelserne, som kunde bevirke, at Fuglefaunaen bevaredes, at de Fugle, vi naturligvis alle sætter Pris paa at se, faar om ikke en længere Fredning, saa dog en Fredning, der efter vor Mening er betydelig bedre end den nuværende Jagtlovs. Vi mener da, at det skulde være tilladt at skyde Svømmeænder fra 1. September til 31. Januar. Det skulde ligeledes være tilladt at skyde Dykænder og Graagæs fra 1. September til 31. Marts og endvidere tilladt at skyde Vadefugle fra 1. August til 31. Januar. Det vil heraf ses, at vi har ønsket, at Jagttiden for Fuglevildt skulde indtræde noget senere paa Sommeren og strække sig noget længere hen paa Foraaret. Nu ved jeg meget vel, at maaske adskillige ærede Medlemmer vil sige, at hen paa Vinteren er Fuglene magre og har derfor ikke den Madværdi, de har om Foraaret. Det er jo rigtigt, det erkendes, men paa den anden Side vil jeg gøre opmærksom paa, at det særlig om Vinteren kniber for mange Fiskere at tjene til Livets Behov, og det er tillige en Kendsgerning, at selv om Fuglene er mere magre paa den Tid af Aaret, har de alligevel omtrent samme Salgsværdi. Jeg vilde da mene, at vort Forslag paa det Omraade vil være bedre end det Forslag som her foreligger angaaende Fredningen.

I § 18 nævnes der en Del Fugle, som er fredløse. Til disse Fuglearter ønskede vi gerne føjet to Fuglearter. Der siges i § 18, at Graaspurve, Krager, Raager,